PS. CLEMENS. RUFINUS
2. Viertel 12. Jh. Seite 34r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

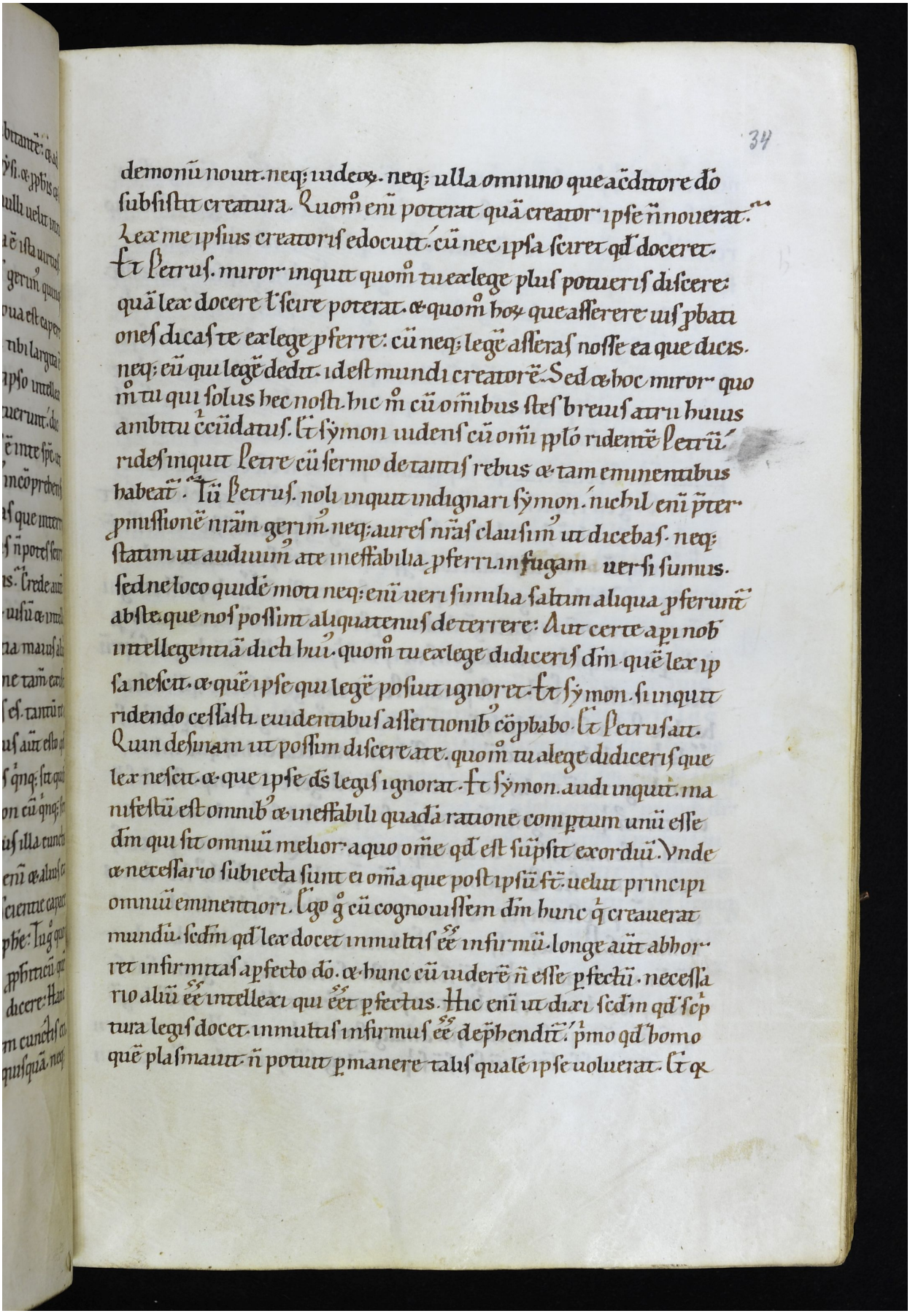

demonū nouit. neq; iudeorū. neq; ulla omnino que acditore dō
subsistit creatura. Quomō enī poterat quā creator ipse n̄ nouerat.
Lex me ipsius creatoris edocuit. cū nec ipsa sciret qd̄ doceret.
Et Petrus. miror inquit quomō tu ex lege plus potueris discere:
quā lex docere l̄ scire poterat. & quomō hoꝝ que asserere uis pbati
ones dicas te ex lege pferre: cū neq; legē asseras nosse ea que dicis.
neq; eū qui legē dedit. id est mundi creatorē. Sed & hoc miror quo
mō tu qui solus hec nosti. hic mō cū omībus stes breuis atrii huius
ambitu ccūdatus. Et symon uidens cū omī pplō ridentē Petrū.
rides inquit Petre cū sermo de tantis rebus & tam eminentibus
habeat. Tū Petrus. noli inquit indignari symon. nichil enī pter
pmissionē nrām gerimus. neq; aures nrās clausimus ut dicebas. neq;
statim ut audiuimus ate ineffabilia pferri. in fugam uersi sumus.
sed ne loco quidē moti neq; enī ueri similia saltim aliqua pferunt
abste. que nos possint aliquatenus deterrere: Aut certe apī nob
intellegentiā dicti huius. quomō tu ex lege didiceris dm̄. quē lex ip
sa nescit. & quē ipse qui legē posuit ignoret. Et symon. si inquit
ridendo cessasti. euidentibus assertionib cōpbabo. Et Petrus ait.
Quin desinam ut possim discere ate. quomō tu a lege didiceris que
lex nescit. & que ipse ds legis ignorat. Et symon. audi inquit. ma
nifestū est omnib & ineffabili quadā ratione compertum unū esse
dm̄ qui sit omniū melior. a quo omē qd̄ est sūpsit exordiū. Vnde
& necessario subiecta sunt ei omīa que post ipsū fr̄. uelut principi
omniū eminentiori. Ego ḡ cū cognouissem dm̄ hunc q̄ creauerat
mundū. scdm̄ qd̄ lex docet in multis ēē infirmū. longe aūt abhor
ret infirmitas a pfecto dō. & hunc cū uiderē n̄ esse pfectū. necessa
rio aliū ēē intellexi qui ēēt pfectus. Hic enī ut dixi scdm̄ qd̄ scp
tura legis docet. in multis infirmus ēē deprehendit. pmo qd̄ homo
quē plasmauit. n̄ potuit pmanere talis qualē ipse uoluerat. Et qr